

[Bernhard Baunsgaard]

i dag står med en faldende arbejdsløshed, og det, som vi i dag skal beskæftige os med, er nye indgreb, der skal sikre, at vi nu også kommer væk fra en stigende gæld på betalingsbalancen.

Hvad er der sket her i de sidste år? Ja, de svage grupper – det er ikke mindst folkepensionisterne – har nu en reallønsfremgang i skarp modsætning til de sidste år under en socialdemokratisk regering. LO-arbejderne vil i år opleve en reallønsfremgang. Det er korrekt, at det, vi ved om de offentligt ansattes lønninger, er, at disse ikke har kunnet følge med, men jeg synes, at den egentlige vurdering må vente, indtil vi til oktober har set, hvad de forbedrede revisionsaftaler vil medføre for de offentlige lønninger. Så vil det være rimeligt at foretage en status, og så kan vi jo håbe på, hvad jeg har en fornemmelse af, at det ikke vil se helt så mørkt ud, som man gerne vil gøre det til fra oppositionens side.

Men ødelægger vi nu ikke denne gode udvikling – med stigende realløn for de svage grupper, ikke mindst pensionisterne, med stigende fremgang for de privat ansatte og forhåbentlig nogenlunde balance for de offentligt ansatte – med påskepakken? Nej, det tror jeg ikke vi gør. Det, vi gør, er jo at inddrage den forbrugsudvidelse, der blev mulig ved faldet i energipriserne, og dette fald var jo ikke forudset, da vi vedtog finansloven. Det er ikke korrekt, når man søger at fremstille det, som om vi vil beskære levefoden. Det, vi vil, er at bremse en stigning i levefoden, som landets økonomi ikke giver mulighed for.

Vi har fra radikal side aftalt med regeringspartierne at vurdere, hvordan indgrebet med afgifterne virker. Det skal ske allerede pr. 15. maj, men jeg vil gerne tilføje, at vi fra radikal side også med stor opmærksomhed vil følge udviklingen på låneområdet. Det er farligt for den enkelte at binde sig til store nye lån, fordi vi får skattereformen fra 1. januar 1987, og det, man må være klar over som skatteyder, er, at fra 1. januar 1987 bliver skatterabatten på gældsrenter kun 50 pct. for alle, mens det i en række tilfælde i dag er en skatterabat på op mod 75 pct.

Dertil kommer, at det er skadeligt for os alle, om vi udvider forbruget ved hjælp af lån. Vi kan ikke tage det nu. Der er aftalt en række indgreb for at forhindre låntagningen,

og jeg håber, de virker. Skulle de ikke virke, vil vi naturligvis med vore forligspartnere drøfte, hvad vi så kan gøre. Vi vil fremføre, hvad vi i så tilfælde mener er nødvendigt. Vi håber – og det går vi naturligvis ud fra – at forligspartnerne, regeringspartierne, er parate til nye indgreb, nye stramninger, hvis det er nødvendigt, men jeg vil også gerne sige, at hvis man ikke forstår os, må vi prøve, om der er andre, der forstår os.

Jeg indledte med at sige, at jeg ville ønske, at kvaliteten i oppositionen var bedre, end den er. Jeg vil gerne til belysning og uddybning af dette komme med et eksempel fra de sidste dages arbejde, og det er det socialdemokratiske betænkningssbidrag til de lovforslag, vi behandler her. Enslydende har socialdemokraterne om de fleste af pakkens lovforslag sagt følgende:

»Et *andet mindretal*, socialdemokratiets medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved tredje behandling.«

Det er naturligvis i orden, at man indtager et sådant standpunkt. Man begrunder det på følgende måde: »fordi [indgrebet] indgår som led i en samlet økonomisk politik, der har medført en skævere fordeling af indkomster og formuer de seneste år«.

Det kan man diskutere, men det har man jo lov til at anføre. Og så fortsætter man:

»På den baggrund virker afgiftsforhøjelserne urimeligt over for store samfundsgrupper – ikke mindst de offentligt ansatte – der er sattet bagud i realløn.«

Se, det er en begrundelse, som jeg vel kan forstå at et stort og ansvarligt oppositionsparti vil anlægge, når man nu har den opfattelse, at det er urimeligt med disse afgiftsforhøjelser, f.eks. når det gælder opvarmning af boliger, men man anvender det jo også over for forslag nr. L 204, L 205, L 206, L 207, L 208, L 209, L 210 og L 212.

Og hvad står der så i forslag nr. L 204, L 205 og L 206? Der står, at det er nye afgifter på vin, spiritus og øl. I landets økonomiske situation er det urimeligt over for de offentligt ansatte, at de ikke mere kan drikke alt det, de kunne før!

Hvad står der i L 207? Det er urimeligt, at de ikke kan ryge så meget, som de kunne før, med de deraf følgende skader for sundheden! Hvad drejer L 208 og L 209 sig om? Det er bl.a. ispinde. Det er urimeligt, at de offentligt ansatte ikke kan købe så mange